

Küçük Narvalin Arkadaşı

Aysel Banu YAVUZAL

Küçük Narvalin Arkadaşı

Aysel Banu YAVUZAL

Buzdağlarının beyaz kayıklar gibi yüzdüğü buzlu Arktik denizinde küçük bir narval yaşardı. Bir narval için küçüktü, yaklaşık bir sandal boyundaydı. Derisi koyu benekli, pürüzsüz mavi-griydi ve karnı soluktu. En güzeli de üst dudağından ileriye doğru uzanan spiral bir dişi vardı. Soğuk, pırıltılı suda hızla yüzmeyi çok severdi.

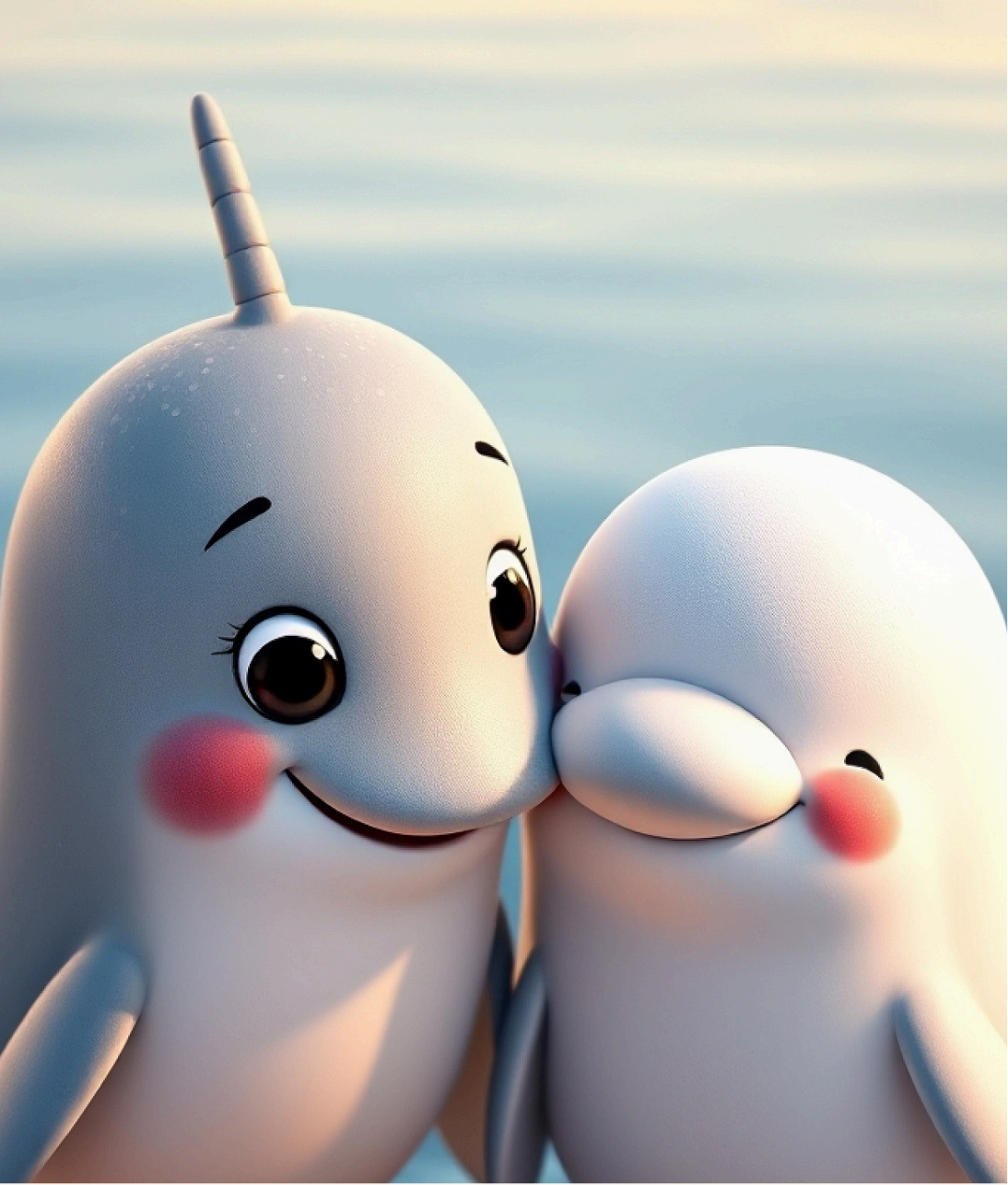
Küçük narval meraklı ve cesurdu. Her geçen balığa, "Bugün yeni bir şey gördün mü?" diye sorardı. Çoğu balık sadece kıvranıp uzaklaşırdı. Ama narval aramaktan hiç vazgeçmedi. Bir sürpriz bulma umuduyla buz raflarının altına ve karlı kayaların çevresine bakardı. Arktik denizi büyüktü ve harika sırlar sakladığına emindi.

Bir sabah yanında yuvarlak, beyaz bir kafa belirdi. Bu bir belugaydı; narvadan biraz daha kısa ve yuvarlaktı. Kafasında yumuşak bir kavun çıkıntısı ve gülümseyen kıvrık bir ağzı vardı. "Merhaba!" dedi. "Ben bir belugayım. Yüzündeki o uzun şey ne?" Narval güldü. "Bu benim dişim!"

Beluga yaklařtı. Hiç diři yoktu, sadece kısa yüzgeçleri ve tumbul gri-beyaz bir gövdesi vardı. "Diřin çok uzun," dedi. "Yoluna çıkıyor mu?" Narval diřini kıpırdattı. "Bazen," dedi, "ama řunu yapabiliyorum!" Diřiyle bir tutam yeřil deniz otunu kaldırdı ve taç gibi taktı. Beluga kıkırdadı.

"Seni sevdim," dedi beluga. "Benden farklısın ve bu eğlenceli." Narval parlak, dost gözleriyle gülümsedi. "Öyleyse arkadaş olalım!" dedi. "Ben konuşkan ve cesurum. Sen güzel sorular soruyorsun. Birlikte harika bir takım oluruz." Burunlarını tokuşturdular ve denizi yan yana keşfetmeye karar verdiler.

İki arkadaş elmas gibi parlayan yüksek buzdağlarının yanından yüzdüler. Narval dişini ileri doğrultarak öncülük etti. Beluga yumuşak bir melodi mırıldanarak onu izledi. "Nereye gidiyoruz?" diye sordu. "Yeni bir yere!" dedi narval. Uykulu bir fokun ve yağmur gibi kaçışan bir grup küçük gümüş balığın yanından geçtiler.

Kısa süre sonra su ısındı ve ışık yeşil ile altına döndü. "Bak!" dedi beluga. Aşağıda bir şey görmüştü. Dalgalanan yosunların arasından iki kaya arasında bir boşluk vardı. İçeriden yumuşak bir ışık geliyordu. "O ne?" diye fısıldadı narval. "Bilmiyorum," dedi beluga, "ama bence bakmalıyız."

Boşluktan yüzüp durdular. Soğuk denizden gizlenmiş bir su altı bahçesi vardı! Parlak kırmızı deniz bitkileri kurdele gibi sallanıyordu. Mor ve turuncu çiçekler açılıp kapanıyordu. Küçük yeşil saplar pürüzsüz taşlara dolanıyordu. "Oo!" dedi narval. "Bu kadar renkli bir şey hiç görmemiştim!" Beluga sevinçe etrafında döndü.

Narval uzun diřiyle uzun bitkileri nazıkçe araladı, böylece aralarından yüzebildiler. "Diřin çok iře yarıyor!" dedi beluga. Ona, utangaç küçük balıkların yaklaşması için nasıl sessizce süzüleceğini gösterdi. "Beklemekte çok iyisin," dedi narval. "Ben bunun için fazla kıpır kıpırım!" İki de güldü ve keřfetmeye devam ettiler.

Bahçe sürprizlerle doluydu. Pembe denizyıldızları kayalarda dinleniyor, küçük yengeçler kabuklardan bakıyordu. Beluga bir denizyıldızı buldu ve şapka gibi yuvarlak kafasına yerleştirdi. Narval bir kıvrım deniz otu buldu ve dişine doladı. "Şimdi bahçeye uyduk!" dedi beluga. İki mutlu dansçı gibi bitkilerin arasından yüzdüler.

Sonra su koyulaştı. "Eve dönmeliyiz," dedi beluga. Ama narval çok uzağa yüzmüştü ve kayalardaki boşluğu göremiyordu. "Kayboldum," dedi, parlak gözleri endişeliydi. "Endişelenme," dedi beluga. "Ben bir şeyleri fark etmekte iyiyim. Sesimi takip et." Yumuşak bir melodi mırıldandı ve narval bitkilerin arasından onu izledi.

Beluganın mırıldanması onları kayalar arasındaki boşluğa geri götürdü. "Yolu buldun!" dedi narval. "Çünkü sen nazik ve dikkatlisin," dedi beluga, "ve yeni şeyler denemeye cesaret edecek kadar cesursun." Soğuk, pırıltılı denize doğru geri yüzdüler. "Biz farklıyız," dedi narval, "ve bugün tam da bu bize yardım etti."

Eve döndüklerinde her balığa gizli bahçeyi anlattılar. Narvalın dışında hâlâ deniz otu, beluganın kafasında hâlâ denizyıldızı vardı. "Arkadaşlar farklı şekil ve boyutlarda olabilir," dedi beluga. "Farklı gözler farklı şeyler görür," dedi narval. Küçük gümüş balıklar dinleyip başlarını salladılar ve uykulu fok gülümsedi.

O günden sonra her gün iki arkadaş birlikte yüzdüler. Bazen narval öncülük etti, bazen beluga. Bahçeye sık sık gittiler ve her seferinde yeni bir şey buldular. "Dişin uzun," dedi beluga, "ve benim kafam yuvarlak." "Ve arkadaşlığımız," dedi narval, "hepsinin en güzel sürprizi."

Diğer genç balinalar bahçeyi sorduğunda, narval ve beluga hep aynı şeyi söylediler. "Farklı olmak özeldir," dedi narval. "Her günü ilginç kılar," dedi beluga. "Ve arkadaşlar harika sürprizleri paylaşabilir," dediler birlikte. Sonra dişleri ve yuvarlak kafaları sallanarak yüzüp gittiler, bir sonraki maceraya hazırdılar.

Buzlu Arktik denizi hâlâ pırıl pırıl ve buzdağlarının altında bir yerde küçük bir narval ile küçük bir beluga keşfe çıkıyor. Çok farklılar, ama arkadaşlıklarını bu kadar mutlu kılan da bu. Yani bir gün size benzemeyen biriyle tanışırsanız, narval ile belugayı hatırlayın. Merhaba deyin, nazik olun ve kim bilir birlikte ne harika sürprizler bulursunuz.